رسول الله صلی الله علیه وسلم در تقسیم شب ها و سپری کردن شب ها نزد ما همسرانش، عدالت را رعایت می کرد و یکی را بر دیگری ترجیح نمی داد؛ کمتر روزی بود که از همه ی ما سر نزند؛ و روزانه از همه ی ما سر می زد و با ما انس می گرفت و ملاعبت داشت، بدون اینکه با یکی از ما همبستر شود؛ تا اینکه نوبت همسری می رسید که روز او بود و شب را نزد او سپری می کرد.

از عروه روایت است که می گوید: ام المومنین عایشه رضی الله عنها گفت: ای خواهر زاده، رسول الله صلی الله علیه وسلم در تقسیم شب ها و سپری کردن شب ها نزد ما همسرانش، عدالت را رعایت می کرد و یکی را بر دیگری ترجیح نمی داد؛ کمتر روزی بود که از همه ی ما سر نزند؛ و روزانه از همه ی ما سر می زد و با ما انس می گرفت و ملاعبت داشت، بدون اینکه با یکی از ما همبستر شود؛ تا اینکه نوبت همسری می رسید که روز او بود و شب را نزد او سپری می کرد. و زمانی که سوده بنت زمعه رضی الله عنها پا به سن گذاشت و ترسید که رسول الله صلی الله علیه وسلم از وی جدا شود، گفت: ای رسول خدا، روز و نوبت من برای عایشه باشد؛ و رسول الله صلی الله علیه وسلم از او پذیرفت؛ عایشه می گوید: به نظرم این آیه در همین مورد و موارد مشابه نازل شد: «وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِن بَعْلِهَا نُشُوزاً» [نساء: 128] «و اگر زنی از ناسازگاری یا روی گردانیِ شوهرش بیم داشت».

[حسن است] [به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

این حدیث بیانگر عدالت رسول الله صلی الله علیه وسلم در مورد همسرانش و در تقسیم شب ها بین آنها می باشد؛ اینکه هیچیک از آنها را بر دیگری ترجیح نمی داد؛ عایشه رضی الله عنها ذکر می کند که: رسول الله صلی الله علیه وسلم روزانه از همه ی همسرانش سر می زد و با آنها انس می گرفت و شوخی می کرد، بدون اینکه جماعی در میان باشد؛ تا به این صورت آرامش را به آنان هدیه دهد و رفتار نیکویی با آنان داشته باشد؛ آنگاه شب را نزد کسی می گذراند که نوبت او بود. زمانی که سوده بنت زمعه رضی الله عنها پا به سن گذاشت و ترسید که رسول الله صلی الله علیه وسلم از وی جدا شود، خواست تا در عصمت رسول الله صلی الله علیه وسلم باقی مانده و این فضل و شرف را از دست ندهد و همچنان یکی از امهات المومنین و همسران سید و سرور پیامبران باشد؛ بنابراین گفت: من نوبتم را به عایشه می دهم؛ و رسول الله صلی الله علیه وسلم از او پذیرفت. سپس عایشه رضی الله عنها ذکر می کند که این کلام الهی در چنین مواردی نازل شد که می فرماید: «وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِن بَعْلِهَا نُشُوزاً أَوْ إِعْرَاضاً فَلاَ جُنَاْحَ عَلَيْهِمَا»: «و اگر زنی از ناسازگاری یا روی گردانیِ شوهرش بیم داشت، بر آن دو گناهی نیست که با [صرفنظر از برخی حقوق و وظایف] با یکدیگر آشتی کنند».

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58129